

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xvij. post Trinitat[is]. Text[us] eua[n]gel[ij]. Luc. c. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Domica. xvii. post Trinitatis

eis. qđ de chřo messia intelligit (surrexit i nobis) Dicunt at spūales viri surgere qđ eleuant ad aliquā excellentē scitarez vel aliud donū dei. Sic em eleuant a cōi statu hoim ad altiorē. Et qđ de vīsitauit plebē suā mittēdo ei saluatoreē expectatū diu

Est at norandū qđ sicut dicitur de **Harim** idoneū est dicere qđ septē resurrectiones añ dñicā narrant. qđ pma est filij sareptane. Scđa filij sunamitis. tertia qđ facta est in reliquis helisei. q̄ra qđ facta ē in natim. q̄n ta filie archibisynagogi. sexta lazari. septia i chřī passiōe. multa nāqz corpa surrexerūt. Octaua est chřī: qđ ex pers mortis remāsit vltimū: in signū qđ cōis resurrectio qđ futu ra est nō tollet morte: s; indissolubil pma nebit. Hec ille. **Utr** at qđ in chřī passiōe suscitari sunt: sint itez mortui: sicut dicitur de **Harim**: est dubiū apđ aliqđ. Nā sicut dicitur scūs **Tho.** iij. pte. q. liij. **Dieron.** h sub dubio relinqt. **Aug.** at ad euo. dicit qđ sunt denuo mortui: cui rōnes sunt efficacior res qđ rōnes **Diero.** **Jo** tenet scūs **Tho.** qđ chřis fuit p̄m qđ surrexit: nō moritur. Et etiā ipse **Diero.** dicit qđ si illi surrexerūt imortales: surrexerūt post chřim. In hac parte exēplū habet vidue desolate sperandi in chřim: et recurrēdi ad ipm: et solabit eas: qz nō min⁹ est misericors mō qđ tūc esset qđ flentē viduā solat⁹ est. **Un.** j. ad **Timo.** v. Que vere vidua est et desolata: speret i dño et instet orōnib; et obsecratio nib; nocte et die.

Moralit fm oēs scđos iste defunctus significat pctōres. Est em pctōr ad instar mortui pmo frigid⁹: qđ frigiditas puenit ex vento aquilonari suggestiōis diaboli: licet: et ex frigido veneno peccati: et extin⁹ cōde ignis diuini amoris. Scđo est pōde: rosus adeo qđ de ipm sustinere nō potest: sed mergit de pctō i pctm. **Breg.** Pctm qđ p pniām nō diluit: mox suo pōdere ad aliū trahit. Hec ille. Et tandē mergit i abyssū. Tertio est fetid⁹. **Un.** et p potcos significat pctōres: in qđ diaboli petierūt mīti. Monumentū at pctōris est mala p̄suetudo: qđ qđ cū magna difficultate reuocatur: in cui⁹ signū dñs resuscitatur⁹ lazari fleuit et orauit. Pctōres autē ad malam p̄suetudinē deferētes sūt q̄tuor qđ faciūt i

pctō p̄seuerare. s. fiducia diu vltēdi: p̄sido ratio aliene culpe: fiducia i misericōdia dei: et blāda aduatio. **Utr** sūt q̄tuor genera passiōnū anie. qđ nos ad mala impellūt. **Primū** est existētiū i irascibili respectu boni. vt amor: desideriu: delectatio vlt gaudiū. Scđm existētiū ibidē respectu mali: vt odiū: fuga dolor vel tristitia. **Tertiū** ē existētiū i irascibili respectu boni: vt spes et desperatio. **Quartū** sō existētiū ibidē respectu mali: vt timor: audacia et ira. De his vide. j. ij. q. xxiij. **Porta** at extra quā ferebat fm **Bed.** ē q̄cuqz corpore⁹ sensus: p que exerceat pctm. **Vidua** at sui spōsi p̄nitia dñstituta ē scđa mī ecclia: qđ sup pctōrib; plāgit. **Ad cui⁹** lacrymas sepe chřis suscitāt mortuos: verā tribuens eis pniām: quā sine diuio auxilio facere nequissent. **Confessio** at h turba qđ erat cū vidua. i. scđi qđ sūt i via et qđ erat cū chřo. i. scđi p̄rie: qđ p nob orāt. Est at norandū qđ tres tm chřis mortuos legit suscitasse: q̄uis fm **Aug.** mltō ples fuerit. et h p mag⁹ mysterio fm scđos. nā filia archibisynagogi fuit suscitata adhuc existēs intra domū: iste at adolescēs extra domū: s; nō de sepulcro: lazari at de sepulcro. Per hos at fecant tres pctōres. **Prim⁹** ē pctōr i cogitatiōe tm qđ i domo qđ. s. p̄sensit qđē i pctm: s; nō exerceat est illud **Scđs** ē in ope tm et nō hñs p̄suetudinē malā qđ p sepulcrū fecat. **Terti⁹** est qđ tā intravit h fetidū sepulcrū: et mag⁹ difficultatis lapide claudis. **Null⁹** autē istoz fuit suscitatur sine fletu: sed maior fuit i suscitatiōe tertij. Nā i pmo mortuo vt dicit **Harci.** v. fuit flet⁹. s. parētū: et sūt h siebat. **Q** circa lazari fleuit martha: fleuit maria: fleuerūt **Adei:** fleuit chřis. qz tales pctōres cū maior difficultate curant

Domica. xvij. post Trinitatis.
Text⁹ euāgel. Luc. c. xiiij.

Cum intraret iesus in domū cuiusdā principis phariseorū tabbato māducare panē: et ipsi obseruabāt eū. ecce hō qđā hydropic⁹ erat ante illū. Et res.

spōdēs iesus dixit ad legisperi-
tos & phariseos dicēs: Si licet
sabbato curare: At illi tacuerūt.
Ipsē vō apprehēsus sanauit eū:
ac dimisit. Et respondēs ad il-
los dixit: Cuius vestr̄ bos aut
asin⁹ in puteū cadet: nō cōti-
nuo extrahet illum die sabbati
Et nō poterāt ad hec respōde-
re illi. Dicebat autēz ad inuita-
tos parabolā: intēdēs quō pri-
mos accubit⁹ eligerēt: dicēs ad
illos. Cū inuitat⁹ fueris ad nu-
ptias nō discubas in primo lo-
co: ne forte honoratior te sit ab
illo inuitat⁹: & veniēs is q̄ te & il-
lum vocauit dicat tibi: Da huic
locū. & tūc incipias cum rubore
nouissimū locū tenere. Sed cū
vocatus fueris vade recūbe in
nouissimo loco: vt cum venerit
qui te inuitauit dicat tibi: Ami-
ce ascēde superi⁹. Tūc erit tibi
gloria coram simul discumbēti-
bus. Quia omnis qui se exaltat
humiliabit. & qui se humiliat ex-

altabitur. Et sequit̄ Et appōsita ē
ciboz maḡ pparatio (Et ipi). i. pharisei ob-
seruabāt eū) Et q̄ videt q̄ maliciose eum
inuitassent. Sed q̄re iuit: Rūdet Lirill⁹
Quāuis inq̄r dñs maliciā phariseoz cog-
nosceret: tñ ad eoz vadit quīuā: vt pdeso
ser h̄sentib⁹ p verba & miracula. Hec ille.
Sed qd̄ obseruabāt: Dicit Lirill⁹ q̄ ob-
uabāt si aliqd̄ faceret eoz q̄ erāt phibita
in sabbato: & p̄cipue si curaret seu faceret
miracula circa infirmos: vt d̄t m̄gr̄ histo-
riaz. Vel si aliqd̄ diceret aut faceret in q̄
possent eū notare tāq̄ veri inuidi & eius
inimici. Ecce q̄ eoz maliciā: qz eū pasce-
bāt cibo: & volebāt eū infamia mordere.
S; ch̄s volēs eos i totum p̄futare fecit
vnū miraculū. Nā sequit̄ (Et ecce qdam
hydropic⁹) Est at̄ hydropic⁹ mor⁹ Bed.
& m̄gr̄ histo. testib⁹/humor succutane⁹ d̄
vicio vesice nat⁹/cū anhelitu fetido & in-
flatiōe turgēte. Un̄ hic mor⁹ ab aq̄so hu-
more d̄r. Biecc em̄ hydor/latine aq̄ dicit̄.
(erat ante illum) forte infidioso adduct⁹ a
phariseis vel forte ex se venerat ad medi-
cū vt sanaret. Et misericōdiaz petebat coīpo
q̄ ante medicū se ponēdat. Nō aut̄ aude-
bat petere p̄bo ppter phariseos s̄m Liril-
lū. Glidēs aut̄ eū ch̄s misericōdia mor⁹ est.
Un̄ sequit̄ (Et respondēs iesus) Contra
quia nullus loq̄bat cum eo. Ad h̄ d̄t Be-
da. q̄ loquebant̄ cū eo cogitatiōes istoz
obseruantū eū: q̄s ip̄e nouerat. Quis dicit
possit q̄ hic ponit̄ responsio p locutione.
(dixit ad legisperitos) id est legisdoctores
seu scribas (& phariseos. Si licet sabbato
curare). i. sanare infirmos. Et in hoc s̄m
Theo. tanq̄ amentes eos deridet: qz illa
dies est a dñe b̄ndicta: & p̄ter in q̄ debēt
bona opa fieri. Dies at̄ q̄ bōa opa nō ad-
mittit ē maledicta. Un̄ etiā m̄gr̄ histo. di-
cit q̄ m̄tz est de ip̄is: qz cum i traditiōib⁹
suis habeat̄ circa septuaginta genera ope-
rū que sabbato nō licet: inter illa nō h̄nt
curā infirmoz: maxime q̄ fiebat solo ver-
bo: vt plerūq̄ ch̄s faciebat. (At illi tacu-
erunt) Beda. Verito interrogari tacent
q̄ p̄tra se dicitum q̄quid dixerint vident.
Nā si licet sabbato curare: quare salua-
tozē an curret obseruāt. Si nō licet q̄re ip̄s
sabbato pecora curāt. Hec ille. J̄c⁹ q̄ ne

Um intraret Je-

lus i domū cuiusdā p̄ncipis
rē. Lu. xiiij. In p̄senti euan-
gelio tangunt̄ tria p̄ncipia: q̄ sūt Daligna
tio Cōfirmatio & Admonitio.
Quantū ad p̄mū tangit̄ magnā phari-
seoz maliciā aduersus ch̄m. Est aut̄
aduertendū q̄ pharisei fuerūt apud iude-
os religiosi magne opiniōis: & q̄ extrinse-
cus p̄debat̄ magnā sc̄itā: sed erāt hy-
pocrite & auari & supbi & om̄i vicio pleni
Dicit̄ q̄ (Cū intraret iesus) inuitatus (do-
mū cuiusdā p̄ncipis). i. viri nobil̄ (pharise-
oz). i. q̄ erat de secta phariseoz (sabbato)
id est i die festo: in q̄ nō licebat opari (mā-
ducare panē). i. reficī. Nā panis & aq̄ noīe
in sc̄ptura intelligunt̄ oīa q̄ veniūt i cibū
& potū hoīs. Un̄. iij. Reg. vi. d̄r. Pōe pa-

Dōnica. xvii. post Trinitatis.

glexit eoz infidias: z nō interrogauit etiaz
ifirmū fm Cirillū. qz videbat eū affectu
ose desiderare z sperare salutē: quā phari
seoz metu ozeten? petere nō audebat. sō
sequit. Ipe sō apphēsūm sanauit eū z di
misi. Theo. In q nō h pspexit dñs ne scā
dalizaret phariseos: sed vt bñficiat eggen
ti remedijs. Decet em̄ nos cū magna re
sultat vtilitas nō curare si stulti scādaliza
tur. **Dec ille.**

Doralit̄ iste hydropticus significat mul
ta pctōz genera. Nā hydropticus fm Be
dā habet tres miserias. s. iflationē q signi
ficat supbiā: z inertiūqubilē scim: q signi
ficat auariciā: z exhalationē ferorū q signi
ficat luxuriā. Nos chris apphendit qñ de
faucibz diaboli p orrionē eripit. Et sa
nar quādo facta pessione absoluit: mari
me si pcedēs dolo: nō fuerat pfectus. Tūc
em̄ pñficiat p clauēs Petri apli. Et dimittit
cōplera satisfactio: vt liberi ad celum
possint euolare

Quantū ad scdm̄ ponit phariseoz cō
futio: cū dicit. (Et respōdes ad illos dixit
Cur? vestz asin? aut bos in puteū cadet
z n̄ extrahet illū. Anno. i. statim (die sab
bati) quasi di. magna ē stulticia dicere q
licz aiati succurrere ex auaricia vt facitis
vos: z q boi nobilissime creature nō licet
succurrere ex charitate. (Et nō poterāt ad
hec respōdere illi.

Doraliter isti pharisei magis d̄ asino
q̄ de boie curātes: scāt eos q nō hnt curā
rā de aia sua quā i pctōz foridibz volura
ri patiunt: z tñ multū curāt de corpe qd
tanqz asin? pigz est ad bonū. Volūt ei ra
les oia ad corp? spectātia hēc pulcerrima
z de aie pulcritudie nō curāt. Sed pfun
dēdi sūt isti a chzo i die iudicij: talit̄ vt re
spōdere nō possint.

Quantū ad tertiuū ponit monitio qdam
spectās ad humilitatē ptra phariseoz su
perbiā. Nō solū em̄ erāt auari sedz ambi
tiosi: qz multū curabāt de pmo loco in lo
cis vbi plures pueniebāt. Dicit G. (dice
bat atz ad iuitatos) ab ipoz phariseoz pñ
cipe (parabolā) Est atz hic aduertēdū q pa
bolā vt hēs dñica vltia post octa. epi. pprie
est qñ aliqd ad significandū fingit. de q si
ne fuerit siue nō: n̄ curam. Et tūc vt ibi

dictū est: sensus sralis nō est quē pprie vo
ces expmūt: sed quē metaphorice. Large
tamē aliquādo parabola dicit q̄cūqz com
paratio rez genere dissimiliū: etiāsi vtrūqz
sit vera res: vt si dicā: Sicut moyses exal
tauit spētē in deserto: ita exaltari opret
filiū hois. Et tūc illa parabola habet du
plicē sensū: vnū q̄ pprie p voces expmūt
aliū q̄ metaphorice. Et ita est in pposito.
Dixit G. hīs parabolā. i. aliqd sile alteri:
intēdens significare duo. vnū pprie: aliud
trāsumptiue. Prope qdē locut? ē de ma
terialibz pūnijs aut nuptijs (intēdens) i.
itelligēs fm aliqz: vel intēdens supple do
cere (quō pmos accubitus). i. sedes ad co
medendū. Quia em̄ antiq̄ comedebāt i le
ctis: assidētes mēse dicunt accūbere: z ipe
sedes accubū? (eligerēt dicēs ad illos Cū
inuitat? fueris ad nuptias: nō discūbas
i pmo loco) Cirill?. Profutire em̄ pmpre
ad honores q nobis nō pueniunt indicat
nos temerarios: z facta nra vituperio re
plet. **Dec ille.** Glū sequit. Ne forte hono
rator te sit inuitat? ab illo. z veniēs is q
te z illū vocauit dicat tibi: Da huic locū.
z tūc incipias cū rubore nouissimū locuz
tenere. Est aut̄ notandū q nō debem?
esse psumptuosi in possidēdis incōgruis
honoribz. Primo qdē qz malū est z displi
cēs deo. Scdo aut̄ qz dato q deū nō time
am? adhuc est malū fm id qd qrim?: qz
vt dicit Chrys. saragēs vt abūder honoribz
nō honorat. **Dec ille.** Esti aliqñ honozet
loco: tñ apud mētes hoim aliqñ pñentur
vel saltē se expōit piculo pfusionis. Istis
G. q deū nō timebāt. saluator sedam ad
xit causam fugiēdi talia (S; cū vocatus
fueris ad nuptias: vade z recūbe i nouis
simo loco) Primo qdē ppf deū z humili
tate: deinde si deū nō times: sed vis oino
honorari: etiā sic esset tibi faciēduz maxie
inf psonas ciuiles (vt cū venerit q te inui
tauit: dicat tibi: Amice ascēde supi? tūc
erit tibi glia corā simul discūbentibz) In
his atz p̄bis nō hortat saluator vt vltimū
locū teneam? finalit̄ ppf hoim gliam (in)
de seqntē: sed ex p̄suppositiōe loq̄ facti di
cat Si gliaz qz: stult? es facere id ppf qd
pfundat. Et loquit de glia q puenit ex
actu bono z bñfacto: quā tñ postmodū i.

deū referre debem⁹. Sic em̄ q̄rere gl̄iam
vt gl̄ificet de⁹ i bonis n̄ris nō ē malū sed
bonū; s̄ sit infirmis ⁊ icapiētib⁹ piculosum
(q̄ ois q̄ se exaltat) p̄suprūose vltra debi-
tū: nō solū i loco s̄ i alijs (hūiliabit⁹) nō so-
lū a deo i futur⁹; s̄ iterdū etiā ab hoīb⁹ in
p̄nti q̄ egreferūt tales temerarios. Et ecō
uerso (q̄ se humiliat exaltabit⁹) Ab eisdē.

Et ei sciendū q̄ q̄n aliqd ē in cōt̄ s̄ue/
rudie hoim⁹: vlt̄ dicim⁹ sic fieri vt esse: q̄s/
uis aliq̄n ita nō sit. Ut si dicā q̄ oi anno
fructificat vites: vlt̄ q̄ ois hō p̄mo bonū
vinū ponit. Et s̄lt̄ ē cū d̄r: Q̄s q̄ se exal-
tat hūiliabit⁹: vlt̄ extr̄sec⁹: vlt̄ saltē ap̄d mō
res hoim⁹ despiciētū tales. Al̄t̄ ar̄ l̄falis
sensus ē h̄ trāslūptiue. Pro q̄ sciendū ē q̄ p̄
nuptias itelligit eccl̄ia militās ad q̄s nu-
ptias q̄s p̄ baptisimū igredit̄. Per p̄mūz
locū ar̄ itelligit ois dignitas ad q̄ā null⁹
se debet igerere: s̄ debz q̄sqz se meliores si-
bi p̄ponere q̄ntū i se ē: dūmō cesset obstia-
tio. q̄ ait Basīl. q̄ mai⁹ ē: ex sp̄ugnāt̄ asu
peibie indiciū: q̄s ex p̄mo accubitu: q̄n eū
cū impio obtinēz. Hec ille. Si autē ita
nō egerit iuitator p̄ncipal̄s. de⁹ a q̄ ē ois
prās ⁊ dignitas: deiciet talē a sua digni-
tate saltē sp̄ualit̄ p̄ sniam dānatōis: aliq̄n
etiā talē deiciet tp̄ali depositiōe. Si ar̄ ali-
q̄s humilit̄ refugies p̄moriōes: sicut p̄ies
antiq̄ faciebāt: tandē ex obediētia susce-
pit dignitatē: ⁊ ex charitate fr̄. s̄na hū vlt̄
fuerit ea: tandē celestem gl̄iam obtinebit.
Iō d̄r. Et erit tibi gl̄ia ⁊ c. cui⁹ rō subdit
Quia ois q̄ se exaltat p̄sumptuose se di-
gnitatib⁹ eccl̄iasticis ingerēdo: humiliat⁹
b̄t̄ mō p̄dicō: ⁊ q̄ se humiliat vere ⁊ non
ficte: exaltabit⁹ h̄ p̄ grām ⁊ i futuro p̄ glo-
riā. Est autē norandū q̄ i religiōis ml̄-
ti cū magna potē ob̄stinatiōe q̄s hu mili-
tate recusant plationis dignitatē: q̄s nō ē
dubiū male agere. q̄ sunt tardī ad obediē-
tiā q̄ se exēdit ad indignitates ⁊ dignita-
tes. Et si obijctat q̄ sc̄i ita fecerunt: dico
q̄ vtz est q̄n nō a suis supiorib⁹ p̄moue-
bant: sed a ppl̄is. Aduersus maiores autē
null⁹ sc̄r̄s ē ob̄stinat⁹ in his in q̄b⁹ cer⁹
ē q̄ hū facit obediēdo: vlt̄ saltē ē dubi⁹ Et
si q̄s recte seruet talis ob̄stinatio vent̄ ex
amore. sūt quē p̄ponūt amori diuio. Nā
si diligis me: p̄ce oves meas. Est ei op⁹

maxiecharitat⁹ q̄ q̄ sibi vacare vellet: su-
am solationē negligat p̄p̄ veritate aiay.
Justificāda ē q̄ in plarōe int̄rō: ⁊ deide
hui⁹ debz q̄s suscipe int̄uōne ⁊ patien-
ter: imo alacrit̄ ferre absolutiōez. S̄z inū
etiōem p̄rue recusare: ⁊ de absolutiōne
mugmurare: imo i suo corde dolere: h̄p̄o
critay est ac supboz.

Feria q̄rta q̄rtuoz tēpoz
Lxxv euāge. Mar. c. ix.

Espondēs vn⁹ de tur-
ba dixit ad iesuz. Da-
gister: attuli filiū me-
um ad te habentē sp̄i-
ritū mutū. Qui vbiq̄z eū ap-
p̄bēderit allidit euz ⁊ spumat ⁊
stridet dentib⁹ ⁊ arescit. Et dixi
discipul⁹ tuis vt eijcerēt illū. ⁊ n̄
potuerūt. Qui r̄ndēs eis: dixit.
Q̄ snatio incredula q̄dū ero
apud vos: q̄dū vos patiar: af-
ferte illū ad me. Et attulerit eū.
Et cū vidisset illū: statiz sp̄it⁹
cōrubaui eū: ⁊ elisus in terrā
volurabat spumās. Et interro-
gavit patrē ei⁹: Quantū tempo-
ris est: ex q̄ hoc ei accidit. At il-
le ait: Ab infantia. Et frequer
eū in ignē ⁊ in aquā misit vt eū
p̄deret: S̄z si q̄d potes adinua-
nos: misert⁹ n̄ri. Iesus autē ait
illi. Si potes credere: oia possi-
bilia sunt credēti. Et continuo
exclamās pat̄ pueri: cū lachry-
mis aiebat. Credo d̄ne: adinua
incredulitate meā. Et cū vide-
ret iesus cōcurrētē turbā cōmi-
nat⁹ est sp̄iū imūdo dicens illi.
Surde ⁊ mute sp̄s: ego tibi p̄-
cipio: exi ab eo: ⁊ ampli⁹ ne in-
troeas in eū. Et clamās ⁊ mul-
tū discerpens eū: exiit ab eo. Et
fact⁹ est sicut mortu⁹: ita vt ml̄